

Bóng Mẹ

Giang Ân

thiết tha

1. Con chim bay qua bầu trời, chợt nhìn thấy sợi tóc mẹ
2. Con chim bay qua ruộng đồng, chợt nhìn thấy hình bóng mẹ
3. Con chim bay qua bờ dậu, chẳng còn thấy hình bóng mẹ

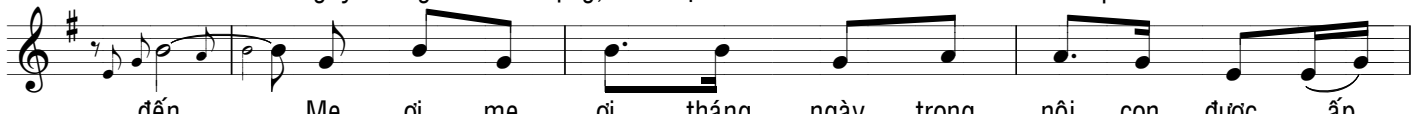
rơi rơi. Con chim bay qua cuộc đời, vẫn còn
bè dệm liêu xiêu. Con chim bay qua rừng chiều, vẫn còn
nơi đâu! Con chim run run gục đầu, chỉ còn

nghe tiếng mẹ a - ơi! À - ơi, à - ơi tiếng mẹ ru
thương nhớ người mẹ yêu. Thời gian dần trôi, tóc Hạc xương
mong thấy mẹ ngày sau. Còn đâu, còn đâu, đáng mẹ năm

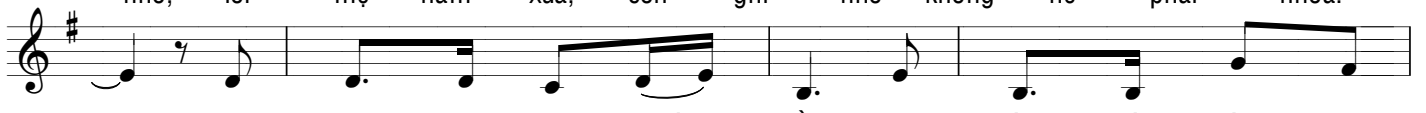
con bên trời gió lộng mẹ ngồi ôm con khi mùa đông
mai chân mềm gối mỗi một đời bốn ba nuôi đàn con
xưa vai gầy gánh nặng, nhọc nhằn nuôi con quên cả năm

đến. Mẹ ơi, mẹ ơi, tháng ngày trong nôi con được ấp
lớn. Cầu xin thời gian hãy ngừng trôi đi cho mẹ vẫn
bè: mẹ nuôi con lớn tháng. Còn đây, còn đây lá mùa thu rơi, rơi vàng lối

ủ, từng mùa thu qua, con khôn lớn trong vòng tay mẹ.
còn, để lòng con đây, thôi xao xuyên khi trời đông về.
nhỏ, lời mẹ năm xưa, con ghi nhớ không hề phai nhà.

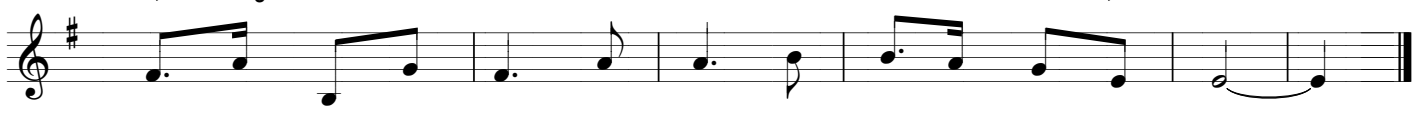
ĐK: Hôm nay con đã lớn rồi, xa rồi ngày tháng trong

nôi, xa rồi tay mẹ yêu dấu. Như chim kia tung cánh phượng

trời, chẳng thiết tha tìm về tổ ấm. Con ra đi, con mới hiểu

rằng: khắp cả thế gian không ai, không ai yêu con bằng mẹ.